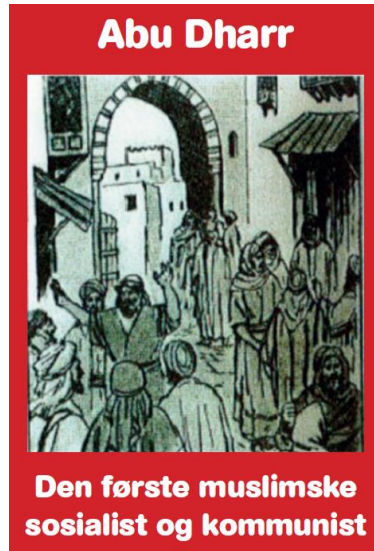




Artikkelforfatteren på valgstand.



Abu Dharr, sosialt bevisst følgesvenn.



Foreningen Muslimer og kommunister.

Møte med islamistiske ekstremister – som muslimer må ta oppgjør med

Trond Ali Linstad

Dette er referat fra en «fiende av islam»; en «vantro» og en «jøde-elsker» – som man kan be Allah om å «knekke ryggen» på.

Jeg satt en helg på valgstand på Grønland torg i Oslo før valget. Bør muslimer delta i kommunevalget, være sosialt og politisk aktiv i samfunnet – og eventuelt finne sin egen aktuelle plass? Eventuelt med de tradisjonelle partier som alle har en hovedparole for valget om å gjøre «Oslo til en hyggeligere by»?

Eller å søke til kontroversielle grupper som vil «kjempe mot rett og urett», mot rike og med fattige i det norske klassesamfunnet for en endre karakter av det? Kan muslimer og for eksempel kommunister – og andre – stå sammen i det?

Jeg lagde en stand på dette, med egne referanser. Så satt jeg der på valgstand. Og reklamerte også for min bok med tekster om Koranen: «Hva sier Koranen». Her er noen erfaringer.

Allment liten interesse

På Grønland torg en solskinnsdag, farter flere hundre personer forbi. De fleste er muslimer. De færreste bryr seg om en utfordring om islam og sosial/politisk nytenkning. Omtalen av Koran-tekster synes ikke å være av interesse, er muslimene «seg selv nok»? Med tradisjonelle bakgrunn og kultur fra land de har bakgrunn i – og dermed ferdig med det? Motsetninger i samfunnet – mellom tradisjonelle (og lukkede?) muslimer og etnisk norske – vil ligge latent.

Salafister og wahabiter

Det stanser ved standen 3-4 salafister, som de kalles; islamistiske ekstremister, er en betegnelse på dem: de står nær wahabismen, offisiell ideologi i Saudi-Arabia. Som sprer wahabisme til mange

land, i Midtøsten, Afrika, Asia og Europa, herunder også Norge, blant annet gjennom moskéer. Det oppstår diskusjon.

Interessant er det at deres referanser rundt «islam», sjelden er Koranen. Referansen er «rettroende» sjeiker i Saudi-Arabia og andre steder som ene og alene vet hva som er den «rette» vei. Og det er bare én «rett vei», får jeg høre: Den salafister/wahabiter står for! Andre går til helvete, sier de. Jeg tillater, med Koranen, innsigelse til det.

Diskusjoner

Koranen sier noe annet: At det er mange slags troende, fra en rekke religioner, som kan handle rett og riktig og være godtatt av islam. Salafistene/wahabiteene sier slike tekster er fjernet fra Koranen av deres egne sjeiker – som de selv holder seg til.

Kristne og jøder sier de, er eksempler på grupper som går til Helvete. Jeg påpeker at dette er feil og viser til Koranen som med klare ord sier noe helt annet. Salafistene/wahabiteene insisterer og legger til at alle jøder, for eksempel, er «forbannet». Jeg viser til korantekster mot det. Da får jeg «skjellsordet» som over nevnt, om at jeg er «jøde-elsker». De ringer til en sjeik for å kontrollere skriftord jeg gir dem, og som bekrefter det jeg sier – og de blir stille en stund.

Jeg peker på at de med deres veiløpninger har drept kristne og jøder rundt om i hele Midtøsten. Men de er ikke enige i det. De viser til at de fleste som salafister/wahabiter har drept – og de «irettesette» meg – var (vantro) muslimer.

Jeg peker på deres praksis mot *yasider* i Irak. De sier dette er berettiget og riktig. Hvis islamske styrker rykker fram og møter motstand, har de rett til – i «selvforsvar», sier de – å bli enda mer pågående i krigen.

Det er lov å ta kvinner til krigsfanger – og bruke dem som en ønsker, sier disse salafister/wahabiter. Og videre: Slaveri er fortsatt tillatt! Det må jeg forstå.

Et argument til fordel for å ta krigsfanger, sier de, er at fangene sammen med muslimer, frivillig eller ved tvang, selv kan bli muslimer og ved det bli spart for Helvete.

Når det gjelder kvinner, får jeg høre, er dette fast og bestemt: at i helvete er de fleste kvinner; det er logisk og rett.

Salafister/wahabiter, Israel og imperialister

Kun én «islamsk retning» er riktig; alle andre retninger – islamske og ikke-islamske – leder til Helvete. Og er ikke verd diskusjon (fanatismen er i øyenfallende).

Med bakgrunn i det palestinske spørsmålet, spør jeg blant annet om Gaza: Der er det flere islamske retninger, som Hamas og Islamsk Jihad, foruten at motstandsfolk i Fatah og andre grupper også er muslimer – er det mulig med en dialog med dem?

Nei, sier disse salafister/wahabiter: De gruppene er vantro, og «riktige» muslimer kan ikke stå sammen med dem, men helst bekjempe dem. Jeg spør om salafister/wahabiter da kan anses som agenter for Israel, men det vil de ikke svare på.

Salafister/wahabiter i Midtøsten anses å få støtte fra Israel, USA og andre vestlige makter som fører krig i Syria, Irak og andre steder. Ja, slipp disse salafister/wahabiter løs, og de skal splitte og bryter ned enhver samlet motstand; det er det logikk i.

Muslimers ansvar

Vi avslutter diskusjonen og salafistene/wahabitene går til nærmeste moské (ICC) for å be. Hvordan blir de mottatt der? Med stille overbærenhet og en viss forståelse, eller blir de grundig «ristet»?

En større moské i Oslo (Rabita) selger og sprer en omarbeidet versjon av Koranen som salafister/wahabiter har laget – der meninger som over er omtalt, blir underbygget; det er en utfordring.

Salafistene/wahabitene i samtalen inviterer meg til en moské (i Strømmen) for å lære mer om det «virkelig» islam. Jeg venter med å gå dit.

Muslimere har ansvar i dette! De må tenke selv, om rett og galt: Hva Koranen sier, og være sterke på det! Mot slike hatefulle og sekteriske angrep, angivelig i «islams» navn – som disse grupper står for! Det ligger i det ansvar på muslimere.